

Bogár László: Huncut

2024 június 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az amerikai birodalomnak alapvet? érdeke, hogy Eurázsia nyugati „perifériája” egy önpusztító háborúba süllyedjen, amíg el nem d?l az amerikai–kínai összecsapás sorsa

Hála Ungvári Zsoltnak, újabb neve van már Magyarország Európai Unióból való esetleges kilépésének, az eddig

használt HUXIT helyett HUNCUT, arra utalva, hogy hazánk „levágja” magát az európai integráció rendszerér?l. (A huncut szó amúgy egy német káromkodásból „szelídült” azzá, amit ma jelent.)

Az Európai Unióból való kilépésünk lehet?sége nem új kelet?, hisz az elmúlt másfél évtized során egyre súlyosabb konfliktusok terhelik Magyarország és az integráció viszonyát, ami olykor hatalmas indulatokat kelt oda és vissza egyaránt. A kérdés tehát nem tabu, de mint minden stratégiai jelent?ség? döntés esetén, lehet?ség szerint itt is nyugodt elemzésnek kellene megel?znie egy ilyen lépést. Az alábbiakban arra tennék kísérletet, hogy összefoglaljam, mit és miképpen kellene alaposan átgondolni ahhoz, hogy egy ilyen döntés utólag is helyesnek bizonyuljon.

El?ször is azt kellene rögzíteni, hogy hazánk geopolitikai meghatározottsága egy esetleges kilépéssel sem változna lényegesen, hisz ugyanazok a globális és regionális hatalmi determinációk érvényesülnének, tehát vizsgálni legfeljebb azt tudjuk, hogy ugyanezen determinációk hatását vajon tudnánk-e eredményesebben kezelni a kilépés után, mint a tagságunk fenntartása esetén.

Evidenciaként kell kezelnünk a globális pénzhatalmi szivattyúk létezését, m?ködését és e „hidraulikai” rendszerben elfoglalt pozíciónk mai, illetve egy esetleges kilépés nyomán kialakuló állapotát. Magyarországnak e hatalomgazdasági hidraulikában elfoglalt helye sajnos elég er?sen determinált, és az elmúlt évtizedek során sem a tagság el?tt, sem a tagság kezdete óta nem sokat változott. Tegyük hozzá, a térségünk többi országáé sem. Ezt az átfogó elemzést egy rendkívül bizonytalan globális hatalmi átrendez?dés kiszámíthatatlan örvénylései közepette kellene elkészítenünk, pedig ez békés, nyugodt körülmények között is komoly szellemi energiákat igényelne.

A világot és benne Európa és azon belül Magyarország jöv?jét alapvet?en az határozza meg, hogy az amerikai globális birodalom évszázadának vége, és feltehet?leg a Nyugat fél évezrede fennálló globális uralmának lehanyatlása milyen következményekkel jár. Az Európai Unió, egyáltalán Európa egészének sorsát alapvet?en ez határozza meg, így az esetleges kilépésünket is ebben a koordináta-rendszerben kellene alaposan szemügyre venni ahhoz, hogy helyes döntést hozhassunk.

Egyre valószín?bb ugyanis, hogy az amerikai birodalom és Kína globális konfliktusa és remélhet?leg valamilyen békés egyezsége fogja meghatározni mind földrészünk, mind hazánk jöv?jét. A legrosszabb forgatókönyv egy elhúzódó évtizedes világháború, amelynek f? frontvonalát ugyan Amerika és Kína összecsapása jelentené, de mindez Európa és Oroszország sorsát és egymással való kapcsolatát is dönt? módon befolyásolná. Még kiszámíthatatlanabbá teszi mindezt az, hogy eddig értelmezhetetlenül átfogó globális „lázadás” van folyamatban, a „globális Dél” vagy más néven a „Rest” (the West and the Rest) amelynek BRICS néven már a globális intézményrendszere is kialakulóban van. De mindez anélkül formálódik, hogy szellemi értelemben bármilyen alternatíva mutatkozna mindazzal szemben, amit a nyugatias modernitás az elmúlt fél évezred során a világ hatalomgyakorlási talapzatává tett. És ezzel az egész témakör legkényesebb részéhez érkeztünk.

Ahhoz ugyanis, hogy Magyarország évtizedekre szóló nemzetstratégiával rendelkezzen és ebben a stratégiában értelmezzük az európai integrációhoz való viszonyunkat, arra volna szükség, hogy legyen valamilyen elképzelésünk arról, hogy milyen is lesz az a világ, amely az amerikai globális birodalom végével és a Nyugat öt évszázados világuralmának lezárulásával jön majd létre. Nem nagyon lehet kétségünk afel?l, hogy ez a világ egy ma még felfoghatatlanul bonyolult és veszélyes konfliktustengerben fogja felépíteni önmagát, és ma ennek megértéséhez nemcsak igen elmélyült tudásra, hanem komoly képzel?er?re, illetve a stratégia mellett taktikai rugalmasságra is szükség volna.

Fel kell készülnünk arra is, hogy ez a világháború Európa egészének eddig soha nem tapasztalt hanyatlásával járhat együtt, és ennek nyomán egy olyan elhúzódó európai háborút is eredményezhet, ami a hanyatlásból ered? elosztási konfliktusok és/vagy az eddig elfojtott kulturális összeütközések olyan tektonikai mélység? összecsapásait állandósíthatja, ami csak a két világháború szörny?ségeihez hasonlítható következményekkel járna.

Már ma is felsejlenek e tektonikai törésvonalak és az ennek nyomán létrejöv? konfliktuszónák. Az amerikai birodalomnak alapvet? érdeke, hogy Eurázsia nyugati „perifériája” egy önpusztító háborúba süllyedjen, amíg el nem d?l az amerikai–kínai összecsapás sorsa. Németország tartós meggyengülése és Oroszországgal való viszonyának tartós megromlása eleve rendkívül instabillá teszi Európa hatalmi rendszerét. Németország keleti és nyugati szomszédja és egyben riválisa, Franciaország és Lengyelország számára ez saját hatalmi szerepének meger?södését jelenti és az ennek nyomán, különösen Lengyelország esetében túldimenzionált felhorgadó ambíciók a tartós európai háború valószín?ségét er?síti. Az amerikai birodalom számára történelmi „ajándék”, ha

Európa e két „er?s embere” (francia s lengyel) „ingyen” folytatja Oroszország elleni háborúját, amíg ? Kínával csatázik. A lengyel dominanciájú, a Baltikumtól a Balkánig tartó újabb „cordon sanitaire” eleve állandósíthatja az Oroszországgal való permanens háborút. Egy esetleges HUNCUT eldöntése el?tt nem árt átgondolni mindezt.

A szerz? közgazdász

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Ajánló